

Et letæ iurantur aues bubone sinistro.
 Inde perit primum quondam ueneranda potestas
 Iurus inops: careat tantum ne nomine tempus,
 Menstruus in fastos distinguit secula Consul.
 Nénon Iliacæ numen quod præsidet Albæ
 Latinæ arum sacrificia lo-
 ui cōstituta. Haud meritum Latio solennis sacra subactio
 Vidi flammisera confessas nocte Latinas.
 Varro lib. 4. Inde rapit cursus, & que piger Appulus arua
 de lin. Lat. Deseruit rastris, & inerti tradidit herbae.
 Ocyor & coeli flammis, & tygride foeta
 Transcurrit, curuque tenens Minoia tecta
 Brundusij, clausas uentis brumalibus undas
 Inuenit, & pauidas hyberno sidere classes.
 Turpe duci usum est rapiendi tempora belli
 In segnes hæsisse moras, portuq; teneri.
 Dum pateat tuum uel non felicibus æquor.
 Expertes animos pelagi sic robore complet:
 Fortius hyberni flatus, cœlumque fretumque
 Cum cepere, tenent, quam quos incumbere certos
 Persida nubiferi uerat inconstantia ueris.
 Cæsar suos Nec maris anfractus, lustrandaque littora nobis,
 transfretare Sed recti fluctus, soloque Aquilone secandi.
 cohortatur. Hic utimam summi curuet carchesia mali,
 Incumbitque furens, & Graia ad mœnia perficit,
 Ne Pompeiani Phœcum è littore toto
 Languida iactatis comprehendant carbasa remis.
 Sæsus, vt sur Rumpite, que retinent felices umcula proras.
 gens Sol ma iam dum nubes, & sevas perdimus undas.
 ne suas facit Sidera prima poli Phœbo labente sub undas
 umbras, ita Exierant, & luna suas iam fecerat umbras:
 Luna noctu Cum pariter soluere rates, totosque rudentes
 surgens.

Laxauere sinus: & flexo nauita cornu
 Obliquat leuo pede carbasa, summâque pandens
 Suppara, uelorum perituras colligit auras.
 Ut primum leuior propellere lintea uentus
 Incipit, exiguumque tument, mox redditâ malo
 In medianum cecidere ratem: terrâque relicta
 Non ualeat ipsa sequi puppes, que uexerat aura.
 Aequora lenta iacent alto torpore ligata.
 Pigrius immotis hæcere paludibus undæ.
 Sic stat iners Scythicas astringens Bosporus undas,
 Cum glacie retinente fretum non impulit ister,
 Immensumq; gelutegitur mare, comprimit unda,
 Deprendit quascunque rates: nec peruia uelis
 Aequora frangit eques, fluctuque latente sonantem
 Orbita migrantis scindit Maeotida Besi.
 Sæua quies pelagi, mæstiq; ignaua profundo
 Stagna iacentis aque, ueluti deserta rigente
 Aequora natura cessant: pontusque uetus as
 Oblitus seruare uices non commeat astu:
 Non horrore tremit: non solis imagine uibrat:
 Casibus innumeris fixæ patuere carime.
 Illinc infestæ classes, & inertia tonsis
 Aequora motuere, grauis hinc languore profundi
 Obsessis uentura famæ, noua uota timori
 Sunt inuenta nouo: fluctus nimiasque precari
 Ventorum uires, dum se torquentibus unda
 Excitat stagnis, & sit mare, nubila nusquam,
 Undarumque minæ: cœlo languente, freioque
 Naupragij spes omnis abit: sed nocte fugata
 Læsum nube diem iubar extulit, imâque sensim
 Concusbit pelagi, mouitque Ceraunia nauis.

Similitudo.

Bessi, Thra-
cix populi.Ortus diei
descriptio.

Inde rapi cœpere rates atque æquora classem
 Curua sequi, que iam uento, fluctuque secundo
 Lapsa Palestinas uncis confixit arenas.
 considerere Prima duces uidit iunctus confiserit castris
 Tellus, quam uoluerat Genusus, quam mollior Apsus
 Genusus & Circumeunt ripis. Apsus gestare carinas
 Apsus flumi- Causa palus, leni quam fallens egerit unda.
 na Epri, & At Genusum nunc sole niues, nunc imbre solute
 vtriusque di- scriptio. Præcipitant: neuter longo se gurgite lassat,
 Sed minimum terræ uicino littore nouit.
 Hoc Fortuna loco tantæ duo nomina fime
 Composit: miseri que fuit spes irrita mundi,
 Posse duces parua campi statione diremptos
 Admotum damnare nefas. nam cernere uultus,
 Et uoces audire datur: multosque per annos
 Dilictus tibi Magnes sacer, post pignora tanta
 Sanguinis infasti sobolem, mortemque nepotis,
 Tenet Niliaca propius non uidit arena.
 Cæsar re- Cæsar attonitam miscenda ad prælia mentem
 moratio. Perre moras scelerum partes iussere relicte,
 Ductor erat cunctis audax Antonius armis,
 Iam tunc ciuili meditatus Leucada bello.
 Antoniū in- Illum sepe minis Cæsar, precipitque morantem
 crepat Cæ- Euocat: O' mundi tantorum causa malorum,
 sar. Quid superos, et fata tenes? sunt cætera cursu
 Acta meo summani rapti per prospera belli
 Te poscit Fortuna manum, num rupta uadosis
 Syrtibus incerto Libye nos diuidit astue
 Nunquid inexperto tua credimus arma profundo?
 Inq. nouos traheris casus? ignave uenire
 Te Cæsar, non ire iubet. prior ipse per hostes

Percusi

Percusi medias alieni iuris arenas.
 Tamea castra times: pereuntia tempora fati
 Conqueror, in uentos impendo uota, fretumque
 Ne retine dubium cupientes ire per æquor.
 Si bene nota mihi est, ad Cæsar is arma iuuentus
 Nausagio uenisse uolet. iam uoce doloris
 Utendum est: non ex æquo diuisimus orbem.
 Epirum Cæsarque tenet, totusque Senatus:
 Ausoniam tu solus habes. His terque, quaterque
 Vocibus excitum postquam cessare uidebat,
 Dum se deesse deis, at non sibi numina credit,
 Sponte per incertas audet tentare tenebras,
 Quod iusti timuere fretum, temeraria prono
 Expertus cessisse deo, fluctusque uerendos
 Classibus, exigua sperat superare carina.

Soluerat armorum fessas nox languida curas:

*Parta quies miseris, in quorum pectora somno

Dat uires fortuna minor: iam castra silebant,

Tertia iam uigiles commouerat hora secundos,

Cæsar sollicito per uasta silentia gressu

Vix famulis audenda parat: cunctisque relictis,

Sola placet Fortuna comes. tentoria postquam

Egressus uigiluji, somno cedentia membra

Transiluit, questus tacite quod fallere posset.

Littora curua legit, primisque inuenit in undis

Rupibus excisis herentem fune carinam

Rectorem, dominumque ratis secura tenebat

Haud procul inde domus, non ullo robore fulta,

Sed sterili iuncu, canaque intexta palusri,

Et latus inuersa nudum muniti phaselio.

Hoc Cæsar bis terque manu quassauit teatum

h 4

Limina

*Parua

Dissimulato
gregarij ha-
bitu, Cæsar
incedit.

Amyclas: do- Limina commouit, molli consurgit Amyclas;
muncula. Quem dabant alga, toro, Quisnam mea naufragus, inquit,
Tecta petit; aut quem nostrae Fortuna coëgit
Auxilium sperare casus sic fatus, ab alto
Aggere, iam tepide sublato fune fauille,
Scintillam tenuem commotos paui in ignes,
Securus belli: prædam civilibus armis
Scit non esse casam. O' uite tutæ facultas
Pauperis, angustique lares! o munera nondum
Paupertat: Intellecta deum quibus hoc contingere templis,
tir laus. Aut potuit maris, nullo trepidare tumultu
Cæsara pulsante manuatum postre recluso
Cæsar ad Dux, ai: Expecta uotis maiora modestis,
Amyclam. Spesque tuas laxa iuuenis, si iussa secutus
Me uehis Hesperiam, non ultra cuncta carine
Debetis, manib[us]que in open duxisse senectam.
Ne cessat prebere deo tua fata uolenti,
Angustos opibus subitis implere Penates.
Sic fatur: quanquam plebeio tectus amictu,
Indocilis priuata loqui. tum pauper Amyclas:
Multa quidem prohibent nocturno credere ponto,
Nam sol non rutilas deduxit in equora nubes,
Concordesque tulit radios: Noton altera Phœbi,
Altera pars Boreæ diducta luce uocabat.
Orbe quoque exhaustus medio, languensque recessit,
Spectantes oculos insirmo lumine passus.
Lunaque non graciili surrexit lucida cornu,
Haud orbis medijs, puros exesa recessus:
Nec duxit recto tenuata cacumina cornu,
Ventorūmque nota rubuit: tum lurida pallens
Ora talit uultu sub nubem tristis ituro.

Luna rubi-
cundaventos
indicit, in-
quit Plinius.

Sed mibi nec motus nemorum, nec littoris ictus,
Nec placet incertus, qui prouocat æquora, Delphin:
Aut siccum, quod mergus amat: quodque ausa uolare
Ardea sublimis penne confisa natanti:
Quodque caput spargens undis, uelut occupet im'brem,
Instabili gressu metitur littora cornix.
Sed si magnarum posunt discrimina rerum,
Haud dubitem prebere manus: uel littora tangam
Iussa, uel hoc potius pelagus statuque negabunt.

Hec fatus soluensque ratem dat carbasa uentis:
Ad quorum motus non solum lapsa per altum
Aera dispersos traxere cadentia fulcos
Sidera: sed summis etiam que fixa teneuntur
Astra polis sunt usq[ue]a quat. niger inficit horror
Terga maris: longo per multa uolumina tractu
Aestuas unda minax: statuque incerta futuri,
Turbida testantur conceptos æquora uentos.

Tunc rector trepidat satur, ratis, Aspice seum Amyclas
Quanta paret pelagus: Zephyrusque intendat, an *Eurus Cæsari.
Incertum est: puppim dubius serit undique pontus: *Zephyros
Nubibus, & cælo Notus est. si muraura ponti
Consulimus, uenient Cori in mare gurgite tanto,
Nec ratis Hesperias tanget, nec naufragus oras.
Desperare uitam, & uetus conuertere cursus
Sola salus: liceat uexata littora puppe
Prendere, ne longè nimium sit proxima tellus.

Fisis cuncta sibi cessura pericula Cæsar,
Sperne minas, inquit, pelagi, uentoque furenti
Trade sinum. italiam si cælo autore recusas,
Me pete, sola tibi causa hæc est iuila timoris,
Vectorem non nosse tuum, quem numina nunquam

Ventorum
& tempesta-
rum indicia.

Amyclas
Quanta paret pelagus: *Eurus Cæsari.

*Zephyros
*Euros

Amyclas Cæ
sati nauiga-
tionē dissua-
det.

Cæsar inter-
ritus cepti
iter proce-
quitur.

Destituant, de quo male tunc Fortuna meretur,
 Cum post uota uenit: medias perrumpere procellas
 Tutela secure mea. cœli iste fretiq;
 Non puppis nostræ labor est: hanc Cæsare pressam
 A fluctu defendet onus. nec longa furori
 Ventorum sœuo dabitus mora. proderit undis
 Ista ratis. nec flecte manus: fuge proxima uelis
 Littora: tum Calabro portu te crede potitum,
 Cum iam non poterit puppi, nostræq; saluti
 Altera terra dari. quid tanta strage paretur
 Ignoras? querit pelagi, cœlique tumultu
 Quid præstet Fortuna mibi. Non plura locuto
 Auulsi laceros percussa puppe rudentes
 Turbo rapax, fragilemque superuolantia malum
 Vela tulit: sonuit, uictis compagibus, alnus.
 Inde ruunt toto concita pericula mundo.
 Primus ab Oceano caput exeris Atlantæo
 Core mouens æstus: iam te tollente surebat
 Infestissimæ Pontus, et in scopulos totas erexerat undas.
 tempestatis hy
 Occurrerit gelidus Boreas, pelagusque retundit:
 pothipofis. Et dubium pendet uento cui pareat æquor.
 Sed Scythici uicit rabies Aquilonis, et undas
 Torsit, et abstrusas penitus uada fecit arenas.
 Nec perfert pontum Boreas ad saxa suïunque
 In fluctus Cori frangit mare: motaque possunt
 Aequora subductis etiam concurrere uenit.
 Not^o, ab hu
 Non Euri cessasse minas, non imbris atrum
 more dictus, Aeoli jacuisse Notum sub carcere saxi
 vtait Cellius.
 Crediderim, cunctos solita de parte ruentes
 Defendisse suas uiolento turbine terras,
 Sic pelagus mansisse loco. nam parua procellis

Aequora

Aequora rapta ferunt: Aegæas transit in undas
 Tyrrhenum: sonat Ionio uagus Adria ponto.
 Ah quoties frustra pulsatos æquore montes
 Obruit illa dies: quam celsa cacumina pessum
 Tekus uicta dedit: non ullo littore surgunt
 Tam ualidi fluctus, aliisque ex ore uoluti
 A magno uenere mari, mundumque coërcens
 Monstreros agit unda sinus. Sic rector Olympi
 Cuspide fraterna lassatum in secula fulmen
 Adiuuit, regnique accessit terra secundo.
 Cum mare conuoluit gentes, cum littora Tethys
 Noluit illa pati, cœlo contenta teneri,
 Tunc quoque tanta maris moles creuisset in astra,
 Ni superum Rector pressisset nubibus undas.

Non cœli nox illa fuit: latet obstitus aëris
 Inferna squalore domus, nimbisq; grauatus
 Deprimitur, fluctusq; in nubibus accipit imbre.
 Lux etiam metuenda perit, nec fulgura currunt
 Clara, sed obscurum nimbosus disilit aëris.
 Tunc Superum conuexa tremunt, atque arduus axis fremunt,
 Insonuit, motaque poli compage laborant.
 Extenuit Natura chaos: rupiisse uidentur
 Concordes elementa: moras, rursusq; redire
 Nox manes mistura deis, spes una salutis,
 Quod tanta mundi nondum periere ruina.
 Quantum Leucadio placidus de uertice pontus
 Despicitur, tantum nautæ uidere trementes
 Fluctibus è summis præcepit mare: cumq; tumentes
 Rursus hiant undæ, uix eminet, æquore malius:
 Nubila tanguntur uelis, et terra carina.
 Nam pelagus, qua parte sedet, non celat arenam

Exhaust

Exhaustum in cumulos, omnisq; in fluctibus unda est.

Artis opem uicere metus, nescit que magister

Quam frangat, cui cedat aquae discordia ponti

Succurrit miseris, fluctusque euertere puppim

Non ualeat in fluctus uictum latus unda repellens

Erigit, atque omni surgit ratis ardua uento.

*Salon insula
inter Brun-
dusū & Epi-
rum: de qua
suprà lib. 2.*

Non humilem Sasona uadis non littora curuæ

Thessalie saxosa pauent, oræq; malignos

Ambraciæ portus, scopulosa Ceraunia nautæ

Summa timent. Credit iam digna pericula Cæsar

Fatis esse suis. Tantusne euertere, dixit,

Me Superis labor est, parua quem puppe sedentem

*Pathos à lo-
eo.*

Tam magno petiere mari: si gloria lethi

Est pelago donata mei, bellisque negamur.

Intrepidus, quamcumque datis mibi numina mortem,

Accipiam, licet in gentes abruperit actus

Festinata dies fatis sat magna peregi:

Arctoas domui gentes, inimica subegi

Arma metu: uidit Magnum mihi Roma secundum.

Iussa plebe tuli fasces per bella negatos:

Nulla meis aberit titulis Romana potestas.

Nesciet hoc quisquam, nisi tu, quæ sola meorum

Conscia uotorum es, me, quamvis plenus honorum,

Et Dictator eam Stygias, & Consul ad umbras,

Priuatum Fortuna mori. mihi funere nullo

Apostrophe ad fortunā.

Est opus o Superi: lacerum retinete cadauer

Fluctibus in medijs: desint mihi busta roguisq;

Dum metuas semper, terraque expecte ab omni.

Hec fatum decimus (dictu mirabile) fluctus

Inuallida cum puppe leuat: nec rursus ab alto

Aggere deicxit pelagi. sed pertulit unda,

Scrup

Scruposiq; angusta uacant ubi littora saxis,

Imposuit terræ pariter tot regna, tot urbes

Fortunamque suam tacta tellure recepit.

Sed non tam remeans Cæsar iam luce propinquus,

Quam tacita sua castra fuga, comitesque scellit.

Circunfusa duci fleuit, * gemituque suorum,

Et non ingratis incepsit turba querelis.

Quo te dure tulit uirtus temeraria Cæsar?

Aut que nos uiles animas in fata relinquens,

Inuitus spargenda dabas tua membra procellis?

Cum tot in hac anima populorum uita saluq;

Pendeat, & tantus caput hoc sibi fecerit orbis.

Seuitia est uoluissc mori. nullusne tuorum

Emeruit comitum fatis nou posse superstes

Esse tuis cùm te raparet mare, corpora segnis

Nostra sopor tenuit: pudet heu tibi causa petende

Heç suit Hesperie etiusm est committere quenquam

Tam seu crudelē mari, fors ultima rerum

In dubios casus, & prona pericula mortis

Præcipitare solet: mundi iam summa tenentem

Permissem mari tantum quid numina lassas?

Sufficit ad fatum belli fauor iste, laborque

Fortune, quod te nostris impegit arenis.

Hinc usus placuere deum, non rector ut orbis,

Nec dominus rerum, sed felix naufragus esse

Talia iactantes discussa nocte, screnus

Oppresit cum sole dies, fessumq; tumentes

Composuit pelagus uentus, patientibus undas.

Nénon Hesperij lassatum fluctibus æquor

Vt uidere duces, purumque insurgere coelo

Fracturum pelagus Boream, soluere carinas,

Cæsar terræ
appulit.

*gemitus

Cæsariani
abiente Cæ-
sarē flentes,
conquerun-
tur.

*percutiibus

Boreas fer-
nitatem indi-
cat.

Quas

Quas uentus, doct. e q; pari moderante dextræ
Permistas habuere diu: latumque per æquor,
Ut terrestre, coit consertis pupibus agmen.
Sed nox seua modum uenti, uelique tenorem
Eripuit nautis, excusitq; ordine puppes.

Similitudo. Strymona sic gelidum, bruma pellente, relinquunt
Poturæ te Nile grues, primoque uolatu
Effingunt uarias, casu monstrante, figuræ.
Mox ubi percusit tensas Notus aliora alas
Confusos temere immisit, et glomerantur in orbes,
Et turbata perit dispersis littera pennis.
Cum primum redeunte die uiolentior aër
Puppibus incubuit Phœbæo concitus ortu,

Lissus, Ma- Prætereunt frustra tentati littora Lissi,
cedoniz op- Nymphæumque tenent, nudas Aquilonibus undas:
pidum. Succedens Boreæ iam portum fecerat Auster.

Vndique collatis in robur Cæsar is armis,
Pompeij cō- Summa uidens duri Magnus discrimina Martis
filiui. Iam castris instare suis, seponere tutum
Coniugij decreuit onus, Lesbique remota
Te procul à sevi strepitu Cornelia belli

Exclamatio. Occulere. Heu quantum mentes dominatur in æquas
Iusta Venus: dubium, trepidumque ad prælia Magne
Te quoque fecit amor: quod nolles stare sub ictu
Fortune, quo mundus erat, Romanaque fata,
Coniux sola fuit, mentem iam uerba paratum
Destituerunt, blande. e q; iuuat uentura trahentem
Indulgere more, et tempus subducere satis.

Cornelia Nocte sub extrema, pulso torpore, quietis,
Pompeij Dum fouet amplexu grauidum Cornelia curis
vxor. Pectus, et auersi petit oscula gratia mariti,

Humentes

Humentes mirata genas, percußaque cæco
Vulnere, non audet flentem deprendere Magnum.
Ille gemens, Non nunc, uita mihi dulcior, inquit,
Cum tædet uite, letho sed tempore, coniux,

Venit mœsta dies, et quam nimiumque, parumque

Distulimus: iam totus adest in prælia Cæsar.

Cedendum est bellis, quorum tibi tuta latebra

Lesbos erit: desiste preces tentare: negauit

Iam mihi: non longos à me patiere recessus.

Præcipites aderunt casus: properante ruina,

Summa cadunt: satis est audisse pericula Magni.

Méque tuus decepit amor, ciuilia bella

Si spectare potes, nam me iam Marte parato

Securos cepisse pudet cum coniuge somnos,

E q; tuo, miserum quatunt cum classica mundum,

Surrexisse sinu, uero civilibus armis

Pompeium nullo tristem committere damno.

Tutior interea populis, et tutior omni

Regi late, positumque procul fortuna mariti

Non tota te mole premat: si numina nostras

Impulerint acies, maneat pars optima* Magni:

Sitque mihi, si fatigant, uictor que cruentus,

Quò fugisse uelim. Vix tantum infirma dolorem

Cepit, et attonito cesserunt pectore sensus.

Tandem ut vox mœstas potuit proferre querelas,

Nil mihi de fatis thalami, Superisque relictum est

Magne queri: nostros non rumpit funis amores,

Nec diri fax summa rogi: sed forte frequenti,

Plebei, que nimis carco dimissa marito.

Hostis ad aduentum rumpamus foeda tede:

Placemus socium. Sic es tibi cognita Magne

Popeij mœ-
sta ad Corne
lianvxorem
oratio.

Cornelia
suadet ut in
Lesbum eat.

*nostri

Pathos.
Nostra

Nostra fides credisne aliquid mihi tutius esse,
 Quam tibi nonne olim casu pendemus ab uno?
 Fulminibus me seu iubes, tantèq; ruinæ
 Absentem prestare caput: secura uidetur
 Sors tibi, cùm facias etiam nunc uota perisse,
 Ut nolim seruire malis, sed morte parata,
 Te sequar ad manes, feriat dum mœsta remotas
 Fama procul terras, uiuam tibi nempæ superstes.
 Adde, quòd assuscis fatis, tantumque dolorem
 Crudelis me ferre doces: ignosce fatenti,
 Posse pati timeo, quòd si sunt uota, deisque
 Audior, euentus rerum sciet ultimæ coniux.
 Sollicitam rupes iam te uictore tenebunt,
 Et puppim, que fata ferat tam leta, t: nebo.
 Nec soluent audita metus mihi prospera belli,
 Cùm uacuis projecta locis à Cesare possim
 Vel fugiente capi, notescent littora clari
 Nominis exilio, positaque ibi coniuge Magni.

Mitylene
 v:ibis Lesbi
 insulæ.
 Mitylene as poterit nescire latebras?
 Hoc precor extreum, si nil tibi uicta relinquunt
 Tutius arma fuga, cùm te commiseris undis,
 Quolibet infastam potius deflecte carinam:
 Littoribus querere meis. Sic fata, relictis
 Exiluit stratis amens, tormentaque nulla
 Vult differre mora: non mœsti pectora Magni
 Sufflmet amplexu dulci, non colla tenere:
 Extremus, que perit tam longi fructus amoris:
 Recedentū Precepit antq: suos luctus: neuterque recedens
 verbum. Suffluit dixiss: uale: uitamque per omnem
 Nulla fuit tam mœsta dies: nam cætera damnata
 Durata iam mente malis, firmaque tulerunt.

Labitur

Labitur infelix, manib[us]que excepta suorum
 Fertur ad equores, ac se prosternit, arenas,
 Litteraque ipsa tenet, tandemque illata carinæ est.
 Non sic infelix patriam, portusque reliquit
 Hesperios, seu premerent cùm Caesaris arma.
 Fida comes Magni uadit duce sola relicto,
 Pompeiumque fugit, que nox sibi proxima uenit
 Insonnis: uiduo tum primum frigida lecto,
 Atque insuta quies uni, nudumque marito
 Non herente latus: somno quam sepe grauata
 Deceptis uacuum manibus complexa cubile est,
 Atque obliter fugæ quesuit nocte maritum!
 Nam quanuis flamma testas urgente medullas,
 Non iuuat in toto corpus iactare cubili:
 Seruatur pars illatoris, caruisse timebat
 Pompeio: sed non Superi tam leta parabant.
 Instabat, miseræ Magnum que redderet, hora.

Corneliq; in-
 gens mo-
 sti-
 tudo mari-
 ti absentiam
 equanimiter
 tolerare non
 valentis.)

M. ANNAEI LVCANI

PHAROSALIAE

LIBER VI.

*

Bostquam castra duces pugnæ iam mente pro-
 pinqui
 Imposuere iugis, admotaq; cominus arma,
 Párq; suum uidere dei, capere omnia Cesar
 Mœnia Graiorum spenit, Martemque secundum
 Iam nisi de genero fatis deberere recusat.
 Funestam mundo uotis petit omnibus horam,
 In casum que cuncta ferat: placet alca fati

Alterut